

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritvalia Qvadraginta, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitivm IV. De bonitate, quam Christus in hoc Sacramento
demonstrauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

EXERCITIVM IV.

De bonitate, quam Christus in hoc
Sacramento demon-
stravit.

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. C O N T E M P L A R E anima Christi-
ana, quam magna fuerit Redempto-
ris nostri bonitas, in eo quod nobis augu-
stissimum hoc Sacramentum contulit;
quam ex doni excellentia cognoscere po-
teris, quod cum rem infiniti valoris conti-
neat, sequitur etiam bonitatem à qua eadē
proficiuntur, esse infinitam.

2. C O N S I D E R A eiusdem bonita-
tis magnitudinem ex circumstantijs intel-
ligi posse, potissimum ex amore, quo cum
cœleste hoc donum nobis impartitus est:
is enim quia immensus est, consequitur
quoque bonitatem immensam & intermi-
nabilem esse.

3. C O N S I D E R A Christum præterea
in hoc euidentissimum bonitatis suæ argu-
mentum dedisse, quod in eximij huius do-
ni collatione, non sua spectauit commoda,
sed ad nostram duntaxat utilitatem respe-
xit.

4. A.D.

4. A D V E R T E Christum adhæc, quantæ bonitatis sit, demonstrasse in eo, quod in augustinissimo hoc Sacramento, Christianis omnibus se manducandum exponat, ne illis quidem, qui pro tanto beneficio nullas ei gratiarum actiones referunt, ideoq; ingratitudinis criminis se cōmaculant, exceptis: nam tantò bonitas eius manifestius eluet, quanto vniuersalius cunctis se communicat.

5. C O N S I D E R A modum, quo cum Christus se nobis in hoc Sacramento communicat, & inde multò luculentius bonitatem illius resulgere conspicies. Quia vt merita nostra augeret, voluit nos credere, se in hostia consecrata verè præsentem adesse, vt quoties eum veneraremur, honoraremus, aut adoraremus, toties augmentum gratiæ in terris, & gloriæ in cælis promiceremur, quod nequaquam fieret, si Christum oculis corporeis in sacra hostia cerneremus.

COLLOQVIVM.

Quando tu Domine, cælos & elemen-
ta condidisti, immensam bonitatem
tuam in nos haud obscure demonstrasti,
quia nobis, & ad ministerium nostrū cæli
mouen-

mouentur : nobis terra fructus progerminat: nobis mare pisces producit : nobis cætera animantia seruiunt. Sed quid mundi creationi cum augustissimo hoc Sacramēto? Quid terræ cum De e Filio, in sacra hac hostia verè præsentis? Quæ comparatio inter dōnare aliquid, & donare semetipsum? Anima mea, vis nosse quam magna sit obligatio tua ? tanta est , quanto maior est Deus mundo. Verum animaduertere, non in hoc dono substituisse diuinam bonitatem, sed multo excellentius se manifestasse in effectu doni. Non enim cæli, & planetæ conuersione sua , nec terra fructuum progerminatione, nec mare pisces productione nos meliores , probiores , diuinisque oculis gratiore efficit, sed hæc ad conseruationem tantummodo vitæ humanæ vobis prosunt: At salutiferum hoc Sacrementum, nos probos & sanctos reddit , meritis locupletat , gratia decorat , gloria coronat , diuinoque conspectui , acceptiores & iucundiores constituit. O bonitatem infinitam. O fontem omnis boni nostri : Nonne igitur confusione digni eximus , si inter infideles aliqui Christianis probiores & virtutibus ornatores reperiantur?

Nonne

Nonne maius supplicium merebimur , si post tantum donum gentiles in bonis & præclaris actionibus moliendis, nos superauerint ? Cælestis Sol qui in Sacramento hoc resfulget , non luet infidelibus & incredulis , sed nobis duntaxat Christianis: nobis dicitur , *Ambulate dum lucem habetis.* Cæterum, Domine , quamuis inficiari nequeam nobis hunc solem lucere : sed ut ad cælum, ad patriam videlicet nostram pertingere queamus, non modo lux, sed etiam vires nobis necessariae sunt. Eia anima mea, Dominus I e s v s pro immensa bonditate sua, eodem Sacramento de vtroque tibi prouidit. Cibus vires præbet ad ambulandum: Lux verò semitam commonstrat. Ecce anima mea, Venerabile hoc Altaris Sacramentum, quia Christum iustitiae Sollem in se complectitur, est lux, ad viam contemplandam nos illuminans. Est & cibus animarum nostrarum, ad iter peragendum nos roborans & confortans. Si enim panis subcineritus, qui fuit sanctissimi huius Sacramenti figura, tantam fortitudinem Heliæ Prophetæ suppeditauit, ut in fortitudine cibi illius ambulauerit , usque ad montem D e i Oreb , ubi D e u m cōspexit: quātò magis id faciet cælestis hic cibus qui per illum panem præfiguratus fuit?

ORA-

DE SAC. EVCHARISTIAE. 25

ORATIO.

Misericordissime IESV, fons viue omnis bonitatis, te obsecro per amorem quo Ecclesiam tuam complecteris, hanc mihi gratiam impertire, ut voluntas mea nunquam discedat a te, quo Bonitas tua nullo unquam tempore separetur a me. Fac Domine, ut ita beneplacito tuo cōforris sim, ut nihil velim, nisi quod tu me vel levis, sicq; per diuinissimum hoc Sacramentum, aliquam tuę bonitatis partem consequi merear, Amen.

MIRACULA.

Paschasius in lib. De Corpore Domini cap. 14 sribit, Presbyterum quendam admodum religiosę ac sanctę conuersationis, DEVM diligentissimis precibus orasse, ut sibi Christum in sacra hostia visibili ter pro consolatione sua ostendere dignaretur. Exauditus est post multas & assiduas preces, & quodam tempore in forma speciosissimi pueri inter Missarum solennia, eum contemplatus est: ex cuius aspectu, incredibilem animo hausit voluptatem. Idē Paschasius ait: DEVM huiusmodi miracu-

B la

la edere consueuisse, partim ad confirmandos simplicium animos, vti fecit in eo miraculo quod S. Gregorio Pontifici contigit, & nos supra retulimus: partim ad eorum qui Deum et Miserere feruent affectu diligunt consolationem, quemadmodum huic Presbytero euenit.

Contrà vero de Ludouico Rege Francorum literis proditum est; cum aliquando per Ecclesiam quandam, in qua tum hostia consecrata, in veram carnem miraculosè immutata cernebatur, transiret, atque ab alijs ad eam spectandam inuitaretur, recusauit dicens: Se firmissime credere, in hostia consecrata Christum Dominum in carne, sanguine, anima, & diuinitate verè presentem esse: haec autem miracula, Deus enim ad incredulorum in fide confirmationem, atque omnis dubieratis ab animis eorum sublationem, fieri permittere: ideoque incredulos ad hoc spectaculum inuitari debere; non se, qui hoc indubitanter crederet. Alio tempore, cum idem Rex rei diuinæ interesset, atque à milite quodam admoneretur, oculos ad aliud altare convertere, vt alterius sacerdotis celebrantis sacram hostiam, in speciosissimi infantuli speciem conuersam cerneret, nihil se commouere voluit; sed respondit: se malle Christum

Christum oculis fidei quam corporis intueri, propterea quod hac ratione plura sibi merita congregaret. Hanc historiam refert Henr. part. I. Instit. ser. 5.

DOCVMENTVM.

Fili da operam, ut quantum ex te est, exemplo sacerdotis huius, IESVM ardentissime diligas, sic enim non deerit tibi diuina consolatio: & si non datum fuerit tibi, oculis corporeis Christum in sacra hostia contemplari, veluti Presbytero huic concessum fuit; dabitur tibi, ut minimum, ut illuminatis anima oculis, lumine fidei. eum contempleris, evq; perfruaris, qui aspectus certior est quam corpore a visio, & fructuosior, quam si manibus eum contingeres, quemadmodum Rex Francorum Ludouicus recte sensit.

Orabis pro Rege nostro, ut D^r n^s illi videt sanctitatem, atque gubernandi peritiam largiatur: